

saaledes, at Loven er fket Fyldest, naar blot den egentlige Fastbinding til Vægterne foregaar med galvaniseret Traad, hvorimod det ikke skulde komme an paa, hvorvidt det Bindemiddel, der iøvrigt er nødvendigt for at faae Taget, enten det nu er af Straa, Byng eller Andet, til at ligge fast, er af brændbart Materiale. Paa alle de Steder, hvor der anvendes til Lækning de saakaldte Kjeppes, skulde saaledes efter de Herrers Mening Loven være fket Fyldest, om ogsaa man brugte Kjeppes af Træ, naar blot disse Kjeppes vare fastbundne til Vægterne med galvaniseret Staaltraad. Det er i den Anledning, jeg blot vil tillade mig at sige, at jeg forudsætter eller haaber, at man andetsteds vil kunne udfinde en Redaktion af § 1, saaledes at det bliver klart, hvad Meningen egentlig er med § 1. For mit Vedkommende staar det nemlig aldeles tydeligt, at det vil være en uheldig Lov og en Lov, hvoraf man vilde kunne vente overmaade liben Frugt, dersom det skulde være tilstrækkeligt, at den egentlige Fastbinding skete med galvaniseret Traad, medens alt det øvrige Materiale forøvrigt kunde være saa brændbart, det vilde, der vilde jo da ikke være det Mindste til Hinder for, at man istedetfor Kjeppes valgte Tækkegarn, dersom en økonomisk Bygherre havde udfundet, at dette var en hel Del billigere end galvaniseret Traad, og han altsaa brugte Tækketraad sammen med Ender af galvaniseret Traad, som saa fastgjordes om Vægterne. Jeg skjønner saa ikke, at der vilde være Noget som helst vundet ved hele den Bestemmelse, som idemindste jeg har troet, at der var tilfattet ved § 1. Her har det slet ikke Noget at sige, efter min Mening, om Tækkegarn brænder lidt hurtigere end Kjeppes, men det Afgjørende er, om det Materiale, hvormed Fastbindingen i det Hele foregaar, hører til den Slags, som forbrænder ialfald hurtigere end Sern. Dermed mener jeg, at Sagen maatte være afgjort, saa burde det ikke kunne anvendes. Jeg har blot villet udtale dette, som sagt, i det Haab, at det maatte blive gjort tydeligt og klart, naar det foreliggende Lovforslag paa sin videre Vej kommer under Forhandling, at en saadan Fremgangsmaade var uoverensstemmende med den Hensigt, man havde havt med at foreligge Loven.

Meergaard: Jeg kan ikke Andet end takke Udvalgets Majoritet, fordi den har taget Hensyn til de Bemærkninger, jeg gjorde ved 2den Behandling ved den af den sidste Aaler omtalte § 3. Det er ganske vist, at jeg nærmest, som den ærede Ordsfører bemærkede, sigtede til et Forbud mod at kline Papir eller Lærred umiddelbart paa Loftet; men jeg kan ikke negte, at dog saaledes som Lovforslaget er affattet, indeholdt det tillige et Forbud mod at anbringe Lærredet eller Papiret paa anden Maade under Bjælkene. Ogsaa et Forbud herimod kan jeg paa ingen Maade an-

se for at være helbigt for dem, der skulle benytte Bjælkene, da de ofte kunne benytte denne Methode istedetfor at kline det paa selve Bjælkene, og jeg anser det heller ikke, for at forøge Brandfaren i nogen væsentlig Grad, det, at der udspringes et Lærred istedetfor at kline det umiddelbart under et sammenløbet Loft. — Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets Majoritet til Vedtagelse, idet jeg tror, at det under alle Omstændigheder vil fjerne en hel Del Uklarhed for dem, som skulle kontrollere Brandanordningen. — Iøvrigt kan jeg aldeles henholde mig til, hvad den ærede Ordsfører for Udvalgets Majoritet (Geberfeld de Simonsen) har udtalt idag, idet jeg anbefaler Forslaget til det høie Things Vedtagelse.

Breinholt: Det er kun en kortere Bemærkning, jeg har at gjøre til det Endringsforslag, der tilsigter at bringe Petroleumsparagrafen igjen ind i Lovforslaget. Jeg skal ikke gaa ind paa Lovforslagets Realitet, ligesom den ærede Ordsfører udtalte, at han ikke fandt, at der var nogen Anledning til det. Det er kun en kort Bemærkning, jeg har fundet Anledning til ved, at som ærede Medlemmer maaffe ville erindre, jeg og et andet æret Medlem stillede et Endringsforslag til samme Paragraf ved 2den Behandling. Dette Endringsforslag søgte at udvide Forbudet mod Brugen af Petroleumslamper til alle Rum overhovedet, hvori der var ophobet flere let ildfængelige Gjenstande. Den ærede Ordsfører troede at kunne acceptere dette Endringsforslag, men den høitærede Minister udtalte store Betænkkeligheder derved, navnlig fordi det kunde give Anledning til Fortolkningstvivl. Jeg indrømmer det Berettigede i denne Paastand og henstillede derfor til de ærede Forslagsstillere, om de ikke inden 3die Behandling vilde tage under Overveielse, om der kunde findes en Form, hvorunder en saadan Udvidelse af Forbudet kunde finde Sted, uden at vække flige Betænkkeligheder, som vare udtalte af den ærede Minister. Jeg beklager, at der i det Endringsforslag, der er stillet, intet Hensyn er taget til denne Opfordring. Jeg kunde tænke mig, at man vilde sige, at Grunden dertil var, som det ogsaa senere blev udtalt af den høitærede Justitsminister, at det var meget vanskeligt at finde en Form, der ikke vilde give Anledning til den samme Tvivl. Jeg tror dog, at der meget let vilde have kunnet findes en Form; jeg skal blot antyde een, som jeg tror, Ingen vilde have havt en saadan Anke imod, nemlig at der f. Ex. istedetfor Endringsforslagets sidste Ord „Foderlofter“ stod „Lofter under Lag af Straa, Rør eller andet brandsfarligt Materiale.“ Det vilde jo have været en ganske tydelig Bestemmelse, hvormed der ingen Tvivl kunde herske. Man vilde dog derved have opnaact, at man ikke alene under Lofter, hvor der befinder sig Dyr og opbe-